

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za teška
kršenja međunarodnog humanitarnog
prava počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-04-74-T
Datum: 7. mart 2011.
Original: FRANCUSKI

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM III

U sastavu: sudija Jean-Claude Antonetti, predsjedavajući
sudija Árpád Prandler
sudija Stefan Trechsel
sudija Antoine Kesia-Mbe Mindua, rezervni sudija
Sekretar: g. John Hocking
Odluka od: 7. marta 2011.

TUŽILAC

protiv

**Jadranka PRLIĆA
Brune STOJIĆA
Slobodana PRALJKA
Milivoja PETKOVIĆA
Valentina ĆORIĆA
Berislava PUŠIĆA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU MIĆE STANIŠIĆA I STOJANA ŽUPLJANINA
DA IM SE OBJELODANE POVJERLJIVI DOKUMENTI
IZ PREDMETA *PRLIĆ I DRUGI* (IT-04-74-T)**

Tužilaštvo:

g. Kenneth Scott
g. Douglas Stringer

Odbrana:

g. Michael G. Karnavas i gđa Suzana Tomanović za Jadranka Prlića
gđa Senka Nožica i g. Kharim A. A. Khan za Brunu Stojića
g. Božidar Kovačić i gđa Nika Pinter za Slobodana Praljka
gđa Vesna Alaburić i g. Zoran Ivanišević za Milivoja Petkovića
gđa Dijana Tomašegović-Tomić i g. Dražen Plavec za Valentina Ćorića
g. Fahrudin Ibrišimović i g. Roger Sahota za Berislava Pušića

I. UVOD

1. Pretresno vijeće III (dalje u tekstu: Vijeće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu Miće Stanišića za pristup povjerljivim dokumentima u predmetu *Prlić i drugi*", koji je Mićo Stanišić, optuženi u predmetu *Tužilac protiv Stanišića i Župljanina*, predmet br. IT-08-91-T, podnio na javnoj osnovi 9. februara 2011. (dalje u tekstu: Stanišićev zahtjev, odnosno predmet *Stanišić i Župljanin*), te po "Zahtjevu Stojana Župljanina za pristup svim povjerljivim dokumentima u predmetu *Prlić i drugi*", koji je Stojan Župljanin, takođe optuženi u predmetu *Stanišić i Župljanin*, podnio na javnoj osnovi 18. februara 2011., u svrhu objelodanjivanja svih povjerljivih dokumenata iz predmeta *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet IT-04-74-T (dalje u tekstu: Župljaninov zahtjev, odnosno predmet *Prlić i drugi*) (dalje u tekstu pod zajedničkim nazivom: Zahtjevi, odnosno podnosioci zahtjeva).

II. PROCEDURALNI KONTEKST

2. Dana 9. februara 2011., odnosno 18. februara 2011., podnosioci zahtjeva su u Stanišićevom i u Župljaninovom zahtjevu zatražili objelodanjivanje svih povjerljivih dokumenata korištenih u predmetu *Prlić i drugi* koji se odnose na period prije rata u Bosni i Hercegovini pa do 31. decembra 1992., odnosno: 1) sve transkripte pretresa održanih na zatvorenim i djelimično zatvorenim sjednicama, 2) sve povjerljive podneske strana u postupku i sve povjerljive odluke i 3) sve povjerljive dokazne predmete.¹

3. Dana 23. februara 2011. tužilaštvo je na javnoj osnovi podnijelo "Objedinjeni odgovor tužilaštva na zahtjeve Miće Stanišića i Stojana Župljanina za pristup povjerljivom materijalu iz predmeta *Prlić*" (dalje u tekstu: Odgovor), kojim je zatražilo odbijanje Zahtjeva.

---

¹ Stanišićev zahtjev, par. 3; Župljaninov zahtjev, par. 3.

III. ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

A. Argumenti iznijeti u Zahtjevima

4. Podnosioci zahtjeva ističu da su događaji i činjenice za koje se terete u Optužnici usko povezani s političkim kontekstom spornih činjenica iz predmeta *Prlić i drugi*, konkretno, s kontekstom oružanog sukoba u kojem su, prema navodima tužilaštva, učestvovali i oni i optuženi u predmetu *Prlić i drugi*.²

5. Tačnije, Mićo Stanišić ističe da je optužen zbog obnašanja funkcije srpskog ministra unutrašnjih poslova Bosne i Hercegovine i pretpostavljenog učešća u udruženom zločinačkom poduhvatu koji se, prema navodima, odvijao u periodu i u kontekstu oružanog sukoba za koji se optuženi terete u Optužnicama u predmetu *Stanišić i Župljanin* i u predmetu *Prlić i drugi*, kao i da je Bruno Stojić u isto vrijeme kad i Mićo Stanišić bio zaposlen u Ministarstvu unutrašnjih poslova Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine.³

6. Stojan Župljanin pak tvrdi da se Optužnicom u predmetu *Stanišić i Župljanin* tereti kao načelnik Centra službi bezbjednosti u Banjoj Luci, pri srpskom Ministarstvu unutrašnjih poslova Bosne i Hercegovine, te kao član Kriznog štaba Autonomne Regije Krajine, a Optužnica ga tereti kao člana udruženog zločinačkog poduhvata koji se, prema navodima, odvijao u periodu i u kontekstu oružanog sukoba za koji se optuženi terete u Optužnicama u predmetima *Stanišić i Župljanin* i *Prlić*.⁴

7. Podnosioci zahtjeva stoga tvrde: 1) da će im pristup traženim povjerljivim dokumentima pomoći u pripremi odbrane tako što će im omogućiti da smjeste u kontekst politički aspekt oružanog sukoba za koji se terete,⁵ 2) da su opravdali legitimnu forenzičku svrhu budući da je predmet *Prlić i drugi* jedini predmet u kojem se terete hrvatski dužnosnici u Bosni i Hercegovini⁶ i 3) da su identifikovali dokumente opisavši njihov opšti tip.⁷

² Stanišićev zahtjev, par. 4, 7, te Župljaninov zahtjev, par. 4, 7, koji upućuju na *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet IT-04-74, Druga izmijenjena optužnica, 11. juni 2008., par. 232 (dalje u tekstu: Optužnica u predmetu *Prlić i drugi*) i na *Tužilac protiv Stanišića i Župljanina*, Druga izmijenjena objedinjena optužnica, 10. septembar 2009., par. 43 (dalje u tekstu: Optužnica u predmetu *Stanišić i Župljanin*).

³ Stanišićev zahtjev, par. 8.

⁴ Župljaninov zahtjev, par. 8.

⁵ Stanišićev zahtjev, par. 8; Župljaninov zahtjev, par. 8.

⁶ Stanišićev zahtjev, par. 9; Župljaninov zahtjev, par. 9.

⁷ Stanišićev zahtjev, par. 10; Župljaninov zahtjev, par. 10.

8. Na kraju, podnosioci zahtjeva ističu da, kako bi im se garantovao pravičan postupak, treba da dobiju pristup dokumentima koji se odnose na njihovu tezu da bi se upoznali sa svim činjenicama, elementima i okolnostima predmeta koji bi mogli dokazati njihovu nevinost, umanjiti odgovornost ili dovesti do prestanka krivičnog gonjenja.⁸ Oni dodaju da se obavezuju da će, ukoliko im bude odobren pristup povjerljivim dokumentima, poštovati sve zaštitne mjere određene u predmetu *Prlić i drugi*, kao i sve druge zaštitne mjere koje Vijeće ocijeni potrebnim.⁹

B. Argumenti iznijeti u Odgovoru

9. Tužilaštvo u Odgovoru traži odbijanje Zahtjeva zbog što su kasno podnijeti,¹⁰ te zato što podnosioci zahtjeva nisu uspjeli da u prilog svojim zahtjevima pokažu postojanje legitimne forenzičke svrhe.¹¹

10. Kad je riječ o kasnom podnošenju Zahtjeva, tužilaštvo tvrdi da je predmet *Prlić i drugi* već bio započeo kad su podnosioci zahtjeva prvi put stupili pred Međunarodni sud, te da oni nisu objasnili zbog čega zahtjeve nisu podnijeli ranije, kad su slične zahtjeve podnosili u drugim predmetima.¹²

11. Kad je pak riječ o postojanju legitimne forenzičke svrhe, tužilaštvo tvrdi da ne postoji činjenična, geografska i vremenska veza između predmeta *Prlić i drugi* i *Stanišić i Župljanin*;¹³ da zbog toga, uostalom, podnosioci zahtjeva nisu ni mogli da identifikuju legitimnu forenzičku svrhu koju bi trebali da pokažu da dobiju pristup povjerljivim dokumentima; da su samo iznijeli da postoji preklapanje političkog konteksta u oba predmeta i da se oružani sukob odvijao u Bosni i Hercegovini, ali ga nisu preciznije geografski odredili; da su samo vrlo okvirno i uopšteno opisali tražene dokumente, ali nisu naveli s kojim datumom počinju dokumenti koje traže.¹⁴ Tužilaštvo takođe tvrdi da podnosioci zahtjeva vrlo opširno i okvirno govore o činjeničnoj vezi dvaju predmeta, odnosno o političkom kontekstu oružanog sukoba, ali nisu objasnili kako bi im traženi dokumenti mogli pomoći u pripremi odbrane.¹⁵ Isto tako, tužilaštvo izdvaja argument

⁸ Stanišićev zahtjev, par. 10; Župljaninov zahtjev, par. 10.

⁹ Stanišićev zahtjev, par. 10; Župljaninov zahtjev, par. 10.

¹⁰ Odgovor, par. 2-5.

¹¹ Odgovor, par. 2, 6-19.

¹² Odgovor, par. 3-5.

¹³ Odgovor, par. 10-11, 14.

¹⁴ Odgovor, par. 12.

¹⁵ Odgovor, par. 13.

Miće Stanišića, prema kojem su on i Bruno Stojić u isto vrijeme radili u Ministarstvu unutrašnjih poslova Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, te ističe da ta informacija nije potpuna. Naime, Mićo Stanišić u Stanišićevom zahtjevu nije precizirao koji je aspekt posla Brune Stojića relevantan za njegov predmet, odnosno zbog čega bi mu ta informacija mogla pomoći u utvrđivanju političkog konteksta predmeta koji se protiv njega vodi.¹⁶

12. Tužilaštvo takođe ističe da podnosioci zahtjeva nisu pokazali da su prije podnošenja zahtjeva proučili javne dokumente iz predmeta *Prlić i drugi* u vezi s političkim kontekstom sukoba u Bosni i Hercegovini, te zbog čega im ti dokumenti nisu dovoljni za pripremu za njihov predmet.¹⁷ Osim toga, prema riječima tužilaštva, nisu pokazali ni zbog čega bi zaštitne mjere određene za svjedoke i izvore dokumentarnih dokaza trebale biti ukinute u interesu podnosilaca zahtjeva.¹⁸ Na kraju, tužilaštvo tvrdi da bi Zahtjeve trebalo odbiti zbog toga što imaju sve karakteristike "lova na informacije"¹⁹ i ističe da Župljaninov zahtjev predstavlja skoro identičan prijepis Stanišićevog zahtjeva, što po mišljenju tužilaštva, potvrđuje tezu da je Stojan Župljanin u "lovu na informacije".²⁰

IV. MJERODAVNO PRAVO

13. U skladu s pravilom 75(F)(i) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik), kad su u nekom postupku pred Međunarodnim sudom (dalje u tekstu: prvi postupak) za neku žrtvu ili svjedoka određene zaštitne mjere, te zaštitne mjere ostaju na snazi, *mutatis mutandis*, u svakom drugom postupku pred Međunarodnim sudom ili u nekoj drugoj jurisdikciji dok god ne budu ukinute, izmijenjene ili pojačane u skladu s procedurom predviđenom ovim pravilom. Pravilo 75(G) Pravilnika propisuje, osim toga, da se strana u drugom postupku koja želi da se zaštitne mjere određene u prvom postupku ukinu, izmijene ili pojačaju mora obratiti vijeću koje rješava u prvom postupku, bez obzira na njegov sastav, ili ako u prvom postupku više ne rješava nijedno vijeće, onda vijeću koje rješava u drugom postupku.

---

¹⁶ Odgovor, par. 14.

¹⁷ Odgovor, par. 15.

¹⁸ Odgovor, par. 19.

¹⁹ Odgovor, par. 16 i 17

²⁰ Odgovor, par. 18.

14. Jurisprudencija razlikuje tri kategorije povjerljivih dokumenata: dokumente *inter partes*, dokumente *ex parte* i dokumente na osnovu pravila 70 Pravilnika. Za svaku od tih kategorija dokumenata vrijede drugačiji uslovi pristupa.²¹

15. Vijeće konstatuje da podnosioci zahtjeva traže objelodanjivanje "svih povjerljivih dokumenata", ali ne preciziraju da li se radi o dokumentima *inter partes*, *ex parte* i/ili na osnovu pravila 70 Pravilnika.²² Zbog ekonomičnosti suđenja, Vijeće će Zahtjeve tretirati kao zahtjeve za pristup dokumentima *inter partes*, *ex parte* i na osnovu pravila 70 Pravilnika.

16. Što se tiče povjerljivih dokumenata *inter partes*, strana u postupku ima pravo da zatraži pristup dokumentima podnijetim u drugom predmetu pred Međunarodnim sudom koji će joj pomoći u pripremi za njen predmet, pod uslovom da identifikuje ili opiše opštu prirodu traženih dokumenta i pokaže legitimnu forenzičku svrhu pristupa.²³ Naime, prije nego što odobri zahtjev za pristup povjerljivim dokumentima, pretresno vijeće se mora uvjeriti da je strana koja podnosi zahtjev pokazala da će traženi materijal "vjerovatno biti od suštinske pomoći u pripremi teze podnosioca zahtjeva ili da bar postoje dobri izgledi za to",²⁴ pri čemu, međutim, nije potrebno da precizno objasni zbog čega bi joj baš svaki od tih materijala mogao biti od koristi.²⁵ Taj uslov je ispunjen čim podnosilac zahtjeva pokaže "da postoji neksus između predmeta molioaca i predmeta iz kojih su materijali zatraženi", odnosno geografsko, vremensko ili drugo činjenično preklapanje dvaju predmeta.²⁶ Pored toga, Vijeće podsjeća da načelo jednakosti sredstava pretpostavlja da

²¹ *Tužilac protiv Šešelja*, predmet br. IT-03-67-T, "Odluka po Stanišićevom zahtevu za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Šešelj* u skladu s pravilom 75(G)(i)", 24. april 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Šešelj* od 24. aprila 2008.), par. 11. V. takođe *Tužilac protiv Šešelja*, predmet br. IT-03-67-T, "Odluka po zahtevima Miće Stanišića i Stojana Župljanina da im se obelodane poverljivi dokumenti iz predmeta *Vojislav Šešelj* (IT-03-67)", 27. avgust 2010., par. 23 (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Šešelj* od 27. avgusta 2010.).

²² Stanišićev zahtjev, par. 1; Župljaninov zahtjev, par. 1.

²³ *Tužilac protiv Momčila Perišića*, predmet br. IT-04-81-T, "Odluka po Hitnom zahtjevu Zdravka Tolimira za objelodanjivanje povjerljivog materijala iz predmeta *Perišić*", 30. septembar 2010., par. 7 (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Perišić*); Odluka u predmetu *Šešelj* od 27. avgusta 2010., par. 25; Odluka u predmetu *Šešelj* od 24. aprila 2008., par. 12; *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-A, "Odluka po Zahtjevu Radovana Karadžića da mu se dozvoli pristup povjerljivom materijalu iz predmeta *Dragomir Milošević*", 19. maj 2009., par. 7 (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milošević*).

²⁴ Odluka u predmetu *Perišić*, par. 8; Odluka u predmetu *Šešelj* od 27. avgusta 2010., par. 25; Odluka u predmetu *Šešelj* od 24. aprila 2008., par. 12; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 8.

²⁵ Odluka u predmetu *Šešelj* od 27. avgusta 2010., par. 25, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, "Odluka po Zahtjevu Radivoja Miletića za pristup povjerljivim informacijama", 9. septembar 2005., str. 4 (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Miletićem).

²⁶ Odluka u predmetu *Šešelj* od 27. avgusta 2010., par. 25; Odluka u predmetu *Šešelj* od 24. aprila 2008., par. 12; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 8.

optuženi bude u istoj poziciji kao i tužilaštvo koje ima pristup svim *inter partes* podnescima, da bi mogao da shvati postupak i dokazne predmete i da ocijeni njihovu relevantnost u odnosu na svoj predmet.²⁷ Stoga se optuženom, kad mu se odobri pristup povjerljivim dokaznim predmetima, odnosno iskazima svjedoka povjerljivog karaktera ili datim na zatvorenoj sjednici u drugim predmetima pred Međunarodnim sudom, mora omogućiti i pristup zahtjevima, podnescima, odlukama i transkriptima pretresa koji se eventualno na to odnose.²⁸

17. Žalbeno vijeće je takođe podsjetilo da se puka činjenica da se dvije Optužnice odnose na zločine počinjene u Bosni i Hercegovini ne može smatrati dovoljno konkretnom budući da bi, kada bi takva veza bila dovoljna, svaka optužena osoba pred Međunarodnim sudom praktično imala pristup povjerljivim materijalima u svim drugim predmetima.²⁹

18. Što se tiče povjerljivih dokumenata *ex parte*, mora se zadovoljiti "viši standard" za pokazivanje legitimne forenzičke svrhe i pristup toj kategoriji dokumenata može se odobriti samo u izuzetnim slučajevima.³⁰ Naime, "*ex parte* materijal, budući da je višeg stepena povjerljivosti, po svojoj prirodi sadrži informacije koje nisu objelodanjene *inter partes* zbog bezbjednosnih interesa neke države, drugih javnih interesa ili privatnih interesa neke osobe ili institucije" pa, shodno tome, "strana u čije je ime odobren *ex parte* status uživa zaštićeni stepen pouzdanja da *ex parte* materijal neće biti objelodanjen".³¹

19. Najzad, materijal se može smatrati povjerljivim i zbog činjenice da je njegovo korištenje podvrgnuto ograničenjima propisanim pravilom 70 Pravilnika. U takvim slučajevima, "ni materijal koji je u skladu s pravilom 70 dostavljen bilo tužilaštvu bilo odbrani u nekom predmetu ni njegov izvor ne mogu biti objelodanjeni optuženom u

²⁷ Odluka u predmetu *Šešelj* od 27. avgusta 2010., par. 25; Odluka u vezi s Miletićem, str. 4.

²⁸ Odluka u predmetu *Šešelj* od 27. avgusta 2010., par. 25; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 8.

²⁹ *Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-A, "Odluka po Zahtjevu Radovana Karadžića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu protiv Rasima Delića" (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Delić*), par. 8.

³⁰ Odluka u predmetu *Šešelj* od 27. avgusta 2010., par. 26; Odluka u predmetu *Šešelj* od 24. aprila 2008., par. 13.

³¹ Odluka u predmetu *Šešelj* od 27. avgusta 2010., par. 26; Odluka u predmetu *Šešelj* od 24. aprila 2008., par. 13.

nekom drugom predmetu bez prethodnog pristanka [izvora], nezavisno od toga da li je taj materijal korišćen kao dokaz u nekom ranijem predmetu".³²

V. DISKUSIJA

20. Vijeće će najprije razmotriti, kako iziskuje jurisprudencija, da li su podnosioci zahtjeva identifikovali tražene dokumente i precizirali njihovu prirodu. U ovom slučaju podnosioci zahtjeva traže da im se objelodane svi transkripti pretresa održanih na zatvorenoj sjednici, svi podnesci strana u postupku i sve povjerljive odluke, kao i svi povjerljivi dokazni predmeti, i to za period od prije rata u Bosni i Hercegovini pa do 31. decembra 1992.³³ Vijeće smatra da je navedena identifikacija dovoljna s obzirom na okolnosti ovog predmeta i da zadovoljava prethodno izneseni kriterij usvojen jurisprudencijom.

21. Vijeće će potom analizirati da li su podnosioci zahtjeva pokazali, a u svrhu dobijanja pristupa svim traženim dokumentima, postojanje legitimne forenzičke svrhe tako što su utvrdili vremensko, geografsko ili drugo činjenično preklapanje dvaju predmeta. U ovom slučaju, podnosioci zahtjeva ističu da su događaji i djela za koja se terete u Optužnici u predmetu *Stanišić i Župljanin* usko povezani s političkim kontekstom spornih činjenica u predmetu *Prlić i drugi*;³⁴ da je u doba navoda za koje se optuženi terete u obje Optužnice trajao oružani sukob i da se tvrdi da su u njemu učestvovali optuženi u oba predmeta.³⁵ Vijeće smatra, kao što je rečeno i u ranije citiranoj Odluci u predmetu *Delić*,³⁶ da činjenica da se obje Optužnice odnose na isti politički kontekst, tačnije, na kontekst oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini, nije dovoljno precizna da se pokaže postojanje nekusa između dva predmeta.

22. Pored toga, Vijeće smatra da činjenica, kako se tvrdi u Stanišićevom zahtjevu, da su Mićo Stanišić i Bruno Stojić u isto vrijeme bili na položajima u Ministarstvu unutrašnjih poslova Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, pri čemu datum nije tačno naveden,³⁷ nije dovoljno precizna da se utvrdi bilo kakva veza između dvije Optužnice.

³² Odluka u predmetu *Šešelj* od 27. avgusta 2010., par. 27; Odluka u predmetu *Šešelj* od 24. aprila 2008., par. 14. V. takođe Odluka u predmetu *Perišić*, par. 8.

³³ Stanišićev zahtjev, par. 3; Župljaninov zahtjev, par. 3.

³⁴ Stanišićev zahtjev, par. 3; Župljaninov zahtjev, par. 3.

³⁵ Stanišićev zahtjev, par. 7; Župljaninov zahtjev, par. 7.

³⁶ V. gore, fusnota broj 29.

³⁷ Stanišićev zahtjev, par. 8.

Prijevod

23. Shodno tome, Vijeće smatra da podnosioci zahtjeva nisu pokazali postojanje legitimne forenzičke veze između svojeg predmeta i predmeta *Prlić i drugi*, te da je Zahtjeve stoga primjereno odbiti.

V. DISPOZITIV

IZ TIH RAZLOGA,

NA OSNOVU pravila 75 Pravilnika,

ODBIJA Zahtjev, većinom glasova.

Predsjedavajući Vijeća, sudija Jean-Claude Antonetti, ovoj Odluci prilaže izdvojeno suprotno mišljenje.

Sastavljeno na engleskom i na francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na francuskom.

/potpis na originalu/

Jean-Claude Antonetti,

predsjedavajući Vijeća

Dana 7. marta 2011.

U Haagu (Nizozemska)

[pečat Međunarodnog suda]

Izdvojeno suprotno mišljenje predsjedavajućeg sudije Vijeća,
sudije Jean-Claudea Antonettija

Stanišićeva odbrana se obratila Vijeću sa zahtjevom za pristup povjerljivim dokumentima iz predmeta *Prlić i drugi*.³⁸

Tužilac se u podnescima od 22. februara 2011. usprotivio tom zahtjevu na temelju odluke Žalbenog vijeća u predmetu *Delić*³⁹ i zbog nepostojanja veze između predmeta *Stanišić i Župljanin* i predmeta *Prlić*.

Tim zahtjevom se, po mom mišljenju, postavlja principijelni problem koji se tiče jednakosti sredstava. Tužilac u svojim podnescima smatra da je Stanišićeva odbrana u "lovu na informacije" ("*fishing expedition*").⁴⁰ Isto tako, tužilaštvo odlučno tvrdi da činjenice iz predmeta *Prlić* nemaju nikakvog interesa za Stanišićevu i Župljaninovu odbranu. Taj stav tužilaštva začuđuje jer se tužilaštvo time stavlja u funkciju presuditelja o činjenicama i traži od Vijeća da ga u tome slijedi.

Vijeće koje rješava u predmetu *Prlić i drugi* nije upoznato s predmetom *Stanišić i Župljanin* (osim što sam ja bio sudija koji je potvrdio Optužnicu), te stoga sudija koji nije upoznat s nekim predmetom nema nikakav legitiman motiv da odbije takav zahtjev.

Veza koju su uspostavile Stanišićeva i Župljaninova odbrana zasniva se na tvrdnji da je optuženi Stojić zajedno sa Stanišićem bio na položaju u MUP-u SRBiH.⁴¹ Moguće, ali nema načina da to saznamo.

Uopšte uzevši, sukobi koji su izbili prilikom raspada bivše Jugoslavije doveli su, to svako može vidjeti, do stvaranja entiteta poput Republike Srpske ili Republike Herceg-Bosne. Krivična djela za koja se optuženi terete, pomenuta u paragrafu 10 podneska tužilaštva, odnose se na odlazak nesrba iz više opština između aprila 1992. i decembra 1992. godine.

Napominjem da se i u Optužnici u predmetu *Prlić* govori o protjerivanju nesrba. Osim toga, konstatujem da se datumi (april 1992. – decembar 1992.) u predmetu *Stanišić i Župljanin* i predmetu *Prlić* podudaraju, budući da se UZP za koji se optuženi terete, kako se tvrdi, odvijao između 18. novembra 1991. i aprila 1994. godine.

Takođe treba konstatovati da je geografsko područje sastavni dio Republike Bosne i Hercegovine (Republika Srpska).

S druge strane, Tužilaštvo je samo jedno i ima pristup dokumentima iz svih predmeta. Prema načelu jednakosti sredstava, zbog čega odbrana, strana u postupku u smislu Statuta, ne bi imala pravo na pristup istim dokumentima? Prepreka za to bi mogla biti zaštita svjedoka ili entiteta koji uživaju zaštitne mjere na osnovu pravila 70 Pravilnika.

³⁸ "Zahtjev Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim dokumentima u predmetu *Prlić i drugi*", javno, 9. februara 2011.

³⁹ *Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-A, "Odluka po Zahtjevu Radovana Karadžića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu protiv Rasima Delića", javno, 19. maj 2009., par. 8. U vezi s tim, v. *Tužilac protiv Blagojevića*, predmet br. IT-02-60-A, "Odluka po Zahtjevu Momčila Perišića za pristup povjerljivom materijalu u predmetu *Blagojević i Jokić*", javno, 18. januar 2006., par. 4.

⁴⁰ "Objedinjeni odgovor tužilaštva na zahtjeve Miće Stanišića i Stojana Župljanina za pristup povjerljivom materijalu iz predmeta *Prlić*", javno, 22. februar 2011., par. 16.

⁴¹ *Ibid.*, par. 14.

Prijevod

No tu prepreku uklanja obaveza poštovanja povjerljivosti, koja vrijedi i za braniocce optuženih i optužene pod prijetnjom krivičnog gonjenja zbog nepoštovanja suda.

Naravno, tužilaštvo je u svojim podnescima ukazalo na to da Stanišićeva i Župljaninova odbrana imaju pristup javnim dokumentima, ali time se problem ne rješava kad dokument nije javno objelodanjen jer iako je dokument u postupku prihvaćen, to ne znači da je automatski objelodanjen javnosti, a ni dijelovi transkripta ponekad nisu dostupni javnosti.

Jurisprudencijom Žalbenog vijeća u predmetu *Delić*, koju citira tužilaštvo, potvrđuje se princip da strana podnosilac zahtjeva mora opravdati legitiman interes da joj se dostave traženi dokumenti. Dakle, riječ je o diskrecionoj ocjeni sudija vijeća koje rješava po zahtjevu. Ja smatram da postoji legitiman interes za objelodanjivanje tih dokumenata.

Osim toga, konstatujem da su, pošto je zahtjev upućen Vijeću, na zahtjev odgovorili predstavnici Tužilaštva. Pitam se kako oni mogu ocijeniti da zahtjev Stanišićeve odbrane za nju nije ni od kakvog interesa kad nisu upoznati s predmetom? Bilo bi bolje da je podneske date na potpis tužiocu podnio zamjenik tužioca u predmetu *Stanišić i Župljanin...*

/potpis na originalu/

Jean-Claude Antonetti,
predsjedavajući Vijeća

Dana 7. marta 2011.

U Haagu (Nizozemska)

[pečat Međunarodnog suda]